

Publicerad 2022-08-20 20:19 av silkesinne

vännens vän

En snurr för mycket

Solen går ner över horisonten
rosa ljus speglas lekfullt i vågorna
förvandlar allt till en glimrande atmosfär
precis som främlingens ögon lyser upp till bärnsten
bländas du trollbindande från att se den gråzon
dold bakom leendets glans
solens strålar värmer
men aldrig för evigt
inte heller masken
den tar han av när han stilla gråter i sin säng

när greppet inte håller
blir handen som håller din för svag
som löftena i musiken
snubblar han på de ord han gav
kärleken till sig själv var aldrig hans tonart
sanningen slår hårt som blixten
när ljumma vindar möter kylan från förr
är dansen på linjen allt han har kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren silkesinne med Poeter.se id #46718 innehar upphovsrätten